

Медичний Університет

Газета виходить з травня 1928 року

№3-4 (3031-3032)

Вівторок,
30, березня 2021 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

Українська душа

25 лютого 2021 року виповнилося 150 років від дня народження Лесі Українки – видатної української письменниці та громадської діячки, однієї з центральних постатей національної культури. По собі вона залишила великий літературний доробок – вражаючі поеми, прозові твори, вірші, публіцистичні статті, переклади світової класики.

Ювілейний рік Лесі Українки – це нагода привернути увагу до творчості письменниці й актуалізувати її спадок. Відсвяткували річницю народження української поетеси і в Харківському національному медичному університеті.

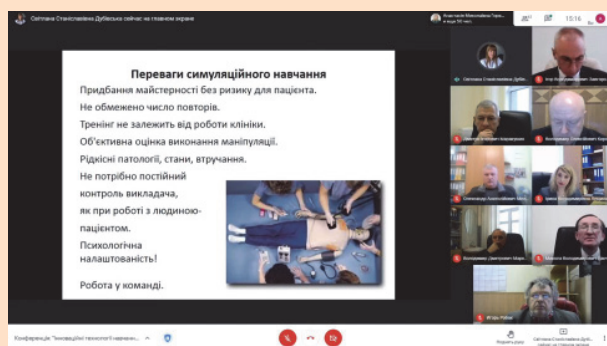
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ЯКІСТЬ, ДОСВІД ТА РЕЗУЛЬТАТ

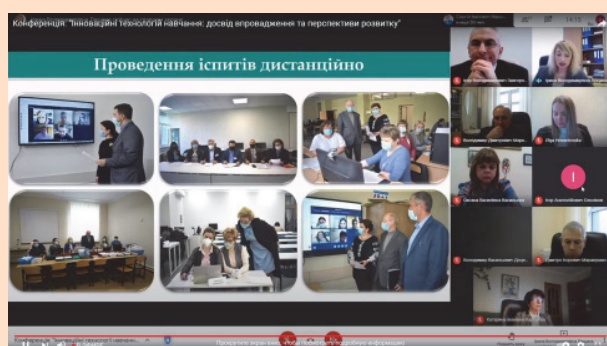
17 березня в режимі онлайн відбулася LIV навчально-методична конференція «Інноваційні технології навчання: досвід впровадження та перспективи розвитку».

Розпочав пленарне засідання конференції директор ННІ якості освіти Ігор Завгородній: «Перш за все хочу зазначити, що наш університет має дуже великий досвід розробки запровадження інноваційних технологій. Мова йде і про навчальний процес, і про наукову діяльність, і про виконання фундаментальних та прикладних наукових досліджень. Саме тому тематика цьогогорічної навчально-методичної конференції присвячена інноваційним технологіям навчання і досвіду, який ми маємо, та подальшим перспективам нашого розвитку».

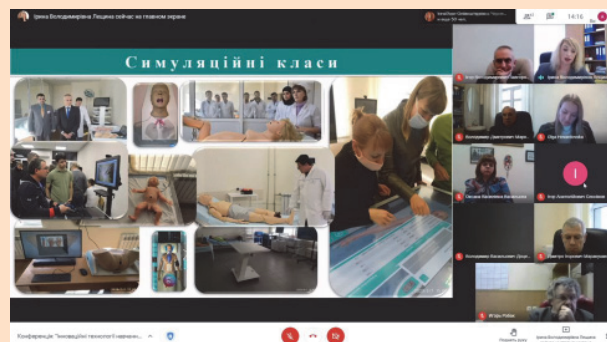

Від імені ректора університету Валерія Капустника учасників заходу привітала проректорка з науково-педагогічної роботи Ірина Лещина: «Традиційно на початку весни академічна спільнота вишу збирається для обговорення можливостей і викликів сучасної вищої освіти, а також нагальних питань проведення навчально-методичної роботи та, головне, обміну досвідом стосовно найкращих практик, що напрацьовані кафедральними колективами нашого університету».

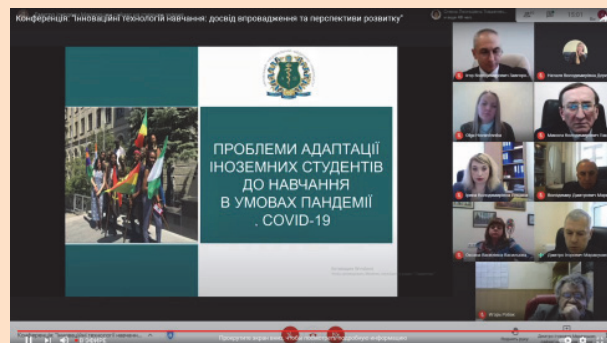

Ірина Володимирівна представила доповідь «Досвід впровадження цифрових технологій в освітній процес у ХНМУ», де звернула увагу на важливість узагальнення нашого власного досвіду та напрацювань, що накопичилися, у тому числі в умовах адаптації до карантинних реалій. Адже відбулося глибоке занурення освітньої спільноти в сучасне цифрове середовище, і саме інноваційні технології навчання стали вирішальними для успішного впровадження і пристосування вищої освіти до запитів з боку як здобувачів, так і суспільства в цілому. «Попереду ще багато роботи, пошук найбільш оптимальних рішень поєднання традиційних

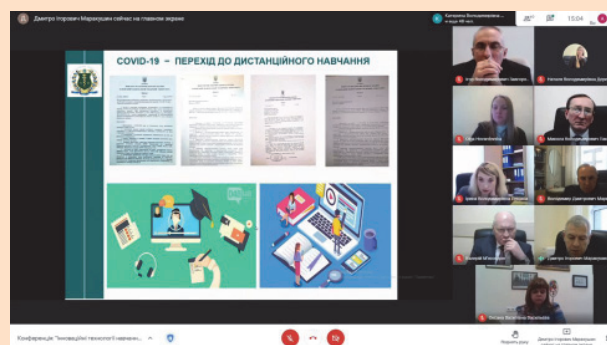
форм освіти з цифровими можливостями. На цьому шляху основними дороговказами для нас мають бути запити користувачів наших освітніх послуг, а також прагнення бути найкращими», – наголосила пані проректорка.

У рамках конференції пройшли секційні онлайн-засідання, за результатами роботи яких під час пленарної зустрічі були презентовані доповіді модераторів.

Так, напрацювання першої секції представила модераторка та керівниця Психологічної служби Анастасія Горецька на тему: «Педагогіка змішаної освіти: рівний рівному», про практику педагогіки змішаної освіти доповіла модераторка другої секції асистентка кафедри фтизіатрії та пульмонології Ольга Говардовська. Про «Інноваційні технології навчання» повідомила модераторка третьої секції завідувачка кафедри латинської мови та медичної термінології Наталія Дерев'яченко.

«Проблеми навчання іноземних студентів в умовах дистанційної форми освітнього процесу» озвучив модератор четвертої секції, директор ННІ підготовки іноземних громадян Дмитро Маракušин. Інформацію про «Симуляційне навчання студентів та інтернів у ХНМУ» представила модераторка п'ятої секції доцентка кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії Світлана Дубівська.

Підбиваючи підсумки заходу, Ігор Завгородній зазначив, що загалом у конференції взяли участь понад 150 осіб, із них 91 були інтерактивно присутні на секційних засіданнях і 63 – на пленарному. Він також звернув увагу на зацікавленість, фаховість і професійність аудиторії, що взяла участь у конференції і створила фаховий продукт як результат колективної роботи конференції та університету в цілому.

Вікторія Захаревич

АКТУАЛЬНО

ХНМУ СТАВ ЧЛЕНОМ
АСОЦІАЦІЇ ORPHEUS

У березні 2021 р. Харківський національний медичний університет увійшов до міжнародної організації ORPHEUS. До речі, наш навчальний заклад є одним з небагатьох українських представників цієї асоціації.

orpheus

ORganisation of PhD Education in Biomedicine and Health Sciences in the
EUropean System

Що ж таке ORPHEUS? Дослівно з назви – це організація з навчання докторів філософії в галузі біомедицини та медичних наук в європейській системі. Якщо ближче до суті – це розробка стандартів для докторантів.

ORPHEUS з'явився ще в 2004 р., коли виникла потреба у стандартизації. Справа в тому, що, незважаючи на багато спільного, програми PhD в різних частинах Європи мали суттєві відмінності у змісті і очікуваному стандарті. Тоді й була заснована «Загребська декларація», яка містить першу європейську узгоджену заяву про те, з чого повинна складатися програма докторантури і до чого прагнути.

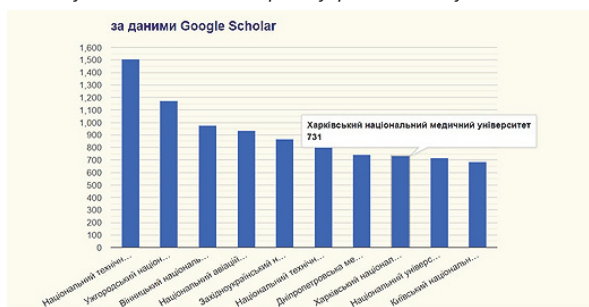
ORPHEUS організовує щорічні тематичні конференції в Загребі, Гельсінкі, Орхусі, Відні та Ізмірі. На базі цих конференцій розробляються стандарти для отримання докторського ступеня спільно з Асоціацією медичних шкіл Європи (AMSE) та Всесвітньою федерацією медичної освіти (WFME).

ХНМУ став частиною дуже важливої справи, яку роблять наші міжнародні колеги. Ми зробимо свій внесок у розвиток цього напрямку, взявши участь у найближчій конференції. Сподіваємося на плідну співпрацю!

Олександр Венедиктов,
редактор з інформаційного дизайну

ВІТАЄМО УНІВЕРСИТЕТСЬКУ СПІЛЬНОТУ!

Харківський національний медичний університет увійшов до ТОП-10 у системі «Бібліометрика української науки».

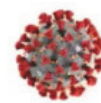
ХНМУ увійшов до ТОП-10 установ за кількістю бібліометричних портретів учених і посів 8-е місце, а серед медичних вишів України – 3-є місце в системі «Бібліометрика української науки», що є національним сегментом проєкту Ranking of Google Scholar Profiles.

У цій системі представлено й персональний рейтинг науковців ХНМУ за показниками Google Scholar.

ВІТАЄМО!

ПЕРЕМОЖЦІВ МІЖНАРОДНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ У МАЛАЙЗІЇ!

Пандемія коронавірусу, яка триває у світі, принесла нове розуміння про відстань, час та людські взаємовідносини. Водночас вона надала нові можливості, однією з яких скористалися співробітники нашого університету. Вони взяли участь у 1-й Міжнародній конференції Medical Goes Public (ICON-MEGOPIC2021), що стартувала 27 лютого у Малайзії.

Management
of COVID-19 in Ukraine

"This is a time for facts, not fear.
This is a time for rationality, not rumours.
This is a time for solidarity, not stigma."
Tsedros Adhanom Ghebreyesus

D.Sc., Prof. Bondarenko A.V.

Зокрема, з блискучою лекцією про досвід вітчизняних лікарів та науковців на пленарному засіданні виступив професор кафедри інфекційних хвороб Андрій Бондаренко, який бере безпосередню участь у боротьбі з Covid-19 від самого початку його появи в Україні.

У сесійних засіданнях взяли участь науковці різних кафедр нашого університету. Так, прикладом вдалої горизонтальної інтеграції стало визнання найкращою стендовою доповіддю роботи, що підготували вчені нашого університету: Вікторія Алексеева (кафедра гістології, цитології та ембріології), Ірина Муризіна (кафедра акушерства та гінекології №1), Розана Назарян (кафедра стоматології дитячого віку та імплантології), Віталій Гаргін (кафедра патологічної анатомії), Андрій Бондаренко (кафедра інфекційних хвороб). Також досить велику зацікавленість викликали результати досліджень, присвячених шкідливому впливу тютюнопаління, виконані на кафедрі стоматології дитячого віку та імплантології, які були представлені відповідальною виконавицею теми Людмилою Кривенко.

Щиро вітаємо наших науковців з перемогою та бажаємо подальших успіхів!

За матеріалами служби з інформаційного забезпечення ХНМУ

ВІД МІЖНАРОДНИХ ЕКСПЕРТІВ

НАВЧАЛЬНІ ОНЛАЙН-ЛЕКЦІЇ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ХНМУ

У Харківському національному медичному університеті традиційно проводяться онлайн-лекції, які дають змогу студентам підвищити кваліфікацію та професійну самореалізацію. Під час онлайн-навчання студенти у прямій трансляції слухають лекції провідних міжнародних фахівців і обмінюються досвідом. Таке навчання дозволяє повністю занурюватися в тему заняття і підвищувати рівень знань без відриву від навчального процесу.

Онлайн-лекції доступні для всіх курсів без винятку. Ми використовуємо платформу ZOOM, до якої легко приєднатися з комп'ютера або смартфона.

Одна лекція триває близько 1 год, де 40 хв займає доповідь запрошеного фахівця, а 20 хв – відповіді на запитання студентів. Щоб не пропустити наступні лекції, слідкуйте за оновленнями на офіційному сайті університету і в соціальних мережах.

ОБГОВОРЕННЯ НОВОГО МАТЕРІАЛУ З НІМА РЕЗАЕІ

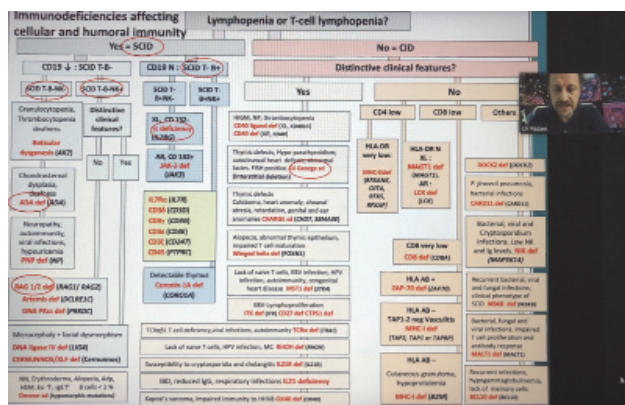
8 лютого для студентів та викладачів Харківського національного медичного університету була організована відкрита онлайн-лекція на тему «Основні завдання та проблеми клінічної імунології. Принципи функціонування імунної системи, клінічна та лабораторна оцінка їх розладів. Первинні імунodefіцити».

Захід був організований у рамках договору про співпрацю з Тегеранським університетом медичних наук та Міжнародною науково-освітньою дослідницькою мережею USERN та за ініціативою гаранта освітньої програми «Медицина» професорки кафедри внутрішньої медицини №2, клінічної імунології та алергології ім. академіка Л.Т.Малої Наталії Риндіної. Лекцію представив президент Міжнародної науково-освітньої дослідницької мережі USERN Німа Резаєї. Це був перший захід у рамках циклу відкритих лекцій з курсу клінічної імунології та алергології.

На початку своєї лекції Німа Резаєї приділив увагу принципам та проблемам клінічної імунології, детально проаналізував первинні імунodefіцити, їх лабораторні та клінічні характеристики. Також професор розповів про класифікацію імунodefіцитів, що супроводжуються ураженням клітинного та гуморального імунітету або їх комбінації, деталізував діагностично-терапевтичні стратегії.

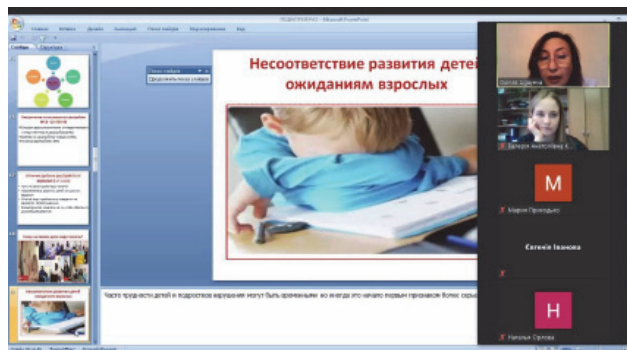
Лекція проходила в інтерактивному форматі «питання-відповідь» між лектором та аудиторією. Студенти активно залучалися до обговорення нового матеріалу та проводили розбір клінічних випадків. У зв'язку з тим, що бажаючих долучитися до лекції було багато, але через технічні обмеження не всі змогли приєднатися, запрошуємо всіх охочих переглянути запис лекції Німи Резаєї.

Щоб не пропустити наступні лекції, слідкуйте за оновленнями на офіційному сайті університету та в соціальних мережах.

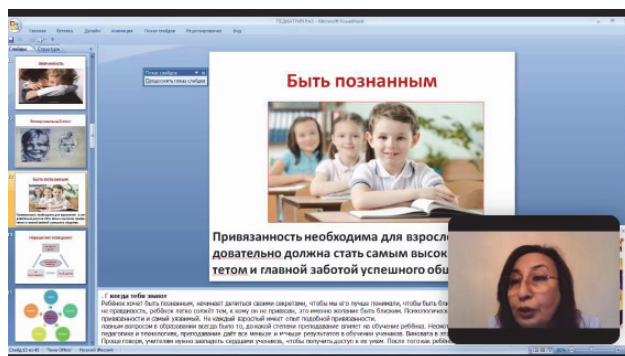
ПЕДІАТРІЯ РОЗВИТКУ З ГУЛЬНАЗ АГАЄВОЮ

29 січня за ініціативою гаранта освітнього процесу III рівня з підготовки докторів філософії зі спеціальності «Педіатрія» Маргарити Гончар та за підтримки партнерського закладу, Азербайджанського медичного університету, була організована відкрита онлайн-лекція на тему «Педіатрія розвитку». Лекцію читала доцентка кафедри дитячих хвороб №1 Азербайджанського Медичного Університету Гульназ Тельман Агаєва. Проведення заходу було організовано в режимі веб-конференції на платформі Zoom.

Під час лекції доцентка Гульназ Агаєва розповіла про ранні прояви порушення розвитку дитини, провела всебічний аналіз

можливих джерел соціальної дезадаптації та її наслідків, поділилась досвідом роботи регіональних центрів Азербайджана, у яких працюють мультидисциплінарні команди фахівців, та результатами наукових досліджень центрів психічного здоров'я.

Проведення подібних заходів дає змогу обмінятися досвідом, вдосконалити методики проведення занять, підвищити кваліфікацію та професійну самореалізацію науково-педагогічних працівників обох університетів.

За інформацією відділу міжнародних зв'язків

ВДОСКОНАЛЮЄМО ПЕДАГОГІЧНУ МАЙСТЕРНІСТЬ

19 лютого відбувся перший випуск слухачів і слухачок підготовчих курсів. З ініціати та активної участі адміністрації ХНМУ наш університет отримав ліцензію на право здійснення освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти для осіб з вищою осві-

тою щодо підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників.

Заняття за першим циклом підвищення кваліфікації «Педагогічна культура та педагогічна майстерність викладача закладу вищої освіти» розпочалися 1 лютого на кафедрі української мови, основ психології та педагогіки. Серед слухачів і слухачок були молоді викладачі та асистенти з клінічних, теоретичних і гуманітарних кафедр ХНМУ. Під час проходження курсів викладачі вдосконалювали основні компоненти педагогічної майстерності викладача, набули компетентностей з використання сучасних підходів до організації освітнього середовища на засадах культурної різноманітності та партнерської взаємодії між суб'єктами навчального процесу. Теоретичні знання межувався з тренінгами.

Наприкінці курсу випускникам були вручені свідоцтва про підвищення кваліфікації. З привітальним словом і подякою за співпрацю до присутніх звернулися директор Навчально-наукового інституту післядипломної освіти Валерій В'юн та завідувачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки Людмила Фоміна.

Анастасія Нестеренко,

викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки

НАШ ДОСВІД

НАУКОВЦЯМИ ХНМУ ВПЕРШЕ ВИВЧЕНО СКЛАД ВЕСНЯНОГО «ПИЛКОВОГО» ДОЩУ НА ХАРКІВЩИНІ

У таку довгоочікувану пору, в час пробудження природи, коли погода дозволяє з ранку до ночі гратися на свіжому повітрі, довго грітися на сонечку, валятися у траві та багато часу проводити на вулиці, на превеликий жаль, багатьох людей починають атакувати такі симптоми, як чхання, нежить, кашель, слюзотеча та напади задухи. Вони виникають у відповідь на потраплення в організм людини чужорідних речовин (алергенів) у певний період року. Це ознаки сезонної алергії або полінозу, і вони збігаються з періодом цвітіння певних рослин.

З існуючих близько 700 видів рослин поліноз може спричинитися тільки пилом, що володіє певними ознаками та алергенними властивостями. Величезна кількість дрібного і летючого пилку продукують широко розповсюджені в певний смугі вітрозапильовані рослини.

Виділяють три піки захворюваності на поліноз: весняний, літній та осінній. Загальну криву палінації представлено на рис. 1. Так, у весняний період (квітень–травень) у повітрі Харківського регіону циркулює пилок дерев, і лідерами є клен, айлант, дуб, тополя, верба, береза та в'яз (приблизні пікові концентрації пилку представлено на рис. 2). У ранній літній період (червень–липень) найбільш продукуючими пилок рослинами є злакові трави. Третя хвиля припадає на кінець літа–осінь (серпень–жовтень), коли «пилковий дощ» формують бур'яни, і на першому плані – амброзія та полин. Усі вони стають причиною загострення бронхіальної астми, алергічного ринокон'юнктивіту, алергічного дерматиту, що суттєво погіршує якість життя хворого.

п.з./м³ Загальна крива палінації м. Харків

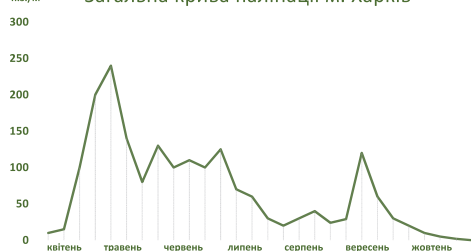

рис. 1

Деякі люди можуть відчувати симптоми полінозу протягом усього періоду, з весни до глибокої осені. Але найвищі концентрації пилку в нашому регіоні характерні саме для весняного періоду. У дітей з алергічними захворюваннями підвищена чутливість до пилку дерев визначена у більше ніж 40 % (дані представлено на рис. 3).

Викид пилку вітрозапильованих рослин відбувається рановранці, проте його концентрація зазвичай стає максимальною вдень або раннього вечора. У суху погоду, навіть під дією слабого вітру, концентрація пилку в повітрі може бути дуже високою. Свої алергенні властивості пилові зерна можуть зберігати протягом тривалого часу. А ось під час дощу пилок повністю зникає з повітря.

У багатьох країнах світу на станціях аеропалінологічного моніторингу займаються вивченням пилового спектра повітря.

Пікові концентрації пилку дерев у повітрі м.Харкова, п.з/м³

рис. 2

Одним із головних завдань подібних досліджень є складання регіонального календаря цвітіння алергенних рослин. Для хворих, сенсibilізованих до пилових аероалергенів, а також для лікарів важливо мати інформацію про наявність та добову концентрацію в повітрі пилку алергенних рослин.

Для кожного регіону характерний свій календар цвітіння рослин. Такі дослідження в нашому регіоні вперше були проведені співробітниками кафедри пропедевтики педіатрії № 2 Харківського національного медичного університету у співпраці з кафедрою

ХАРАКТЕРИСТИКА СЕНСИБІЛІЗАЦІЇ
ДО ПИЛКІВ ДЕРЕВ У М. ХАРКІВ

рис. 3

біології, паразитології та генетики Запорізького державного медичного університету. Протягом декількох років щоденно, цілодобово збиралися зразки для мікроскопічного вивчення «пилкового дощу», або іншими словами, пилового складу повітря. На підставі цих даних було складено календарі пилювання та сформульовано рекомендації, які допомагають хворим на бронхіальну астму, алергічний риніт, алергічний кон'юнктивіт планувати свій день, відпочинок чи відрядження, а лікарям – призначати таке важливе протирецидивне лікування для запобігання виникненню симптомів, що заважають якісному життю.

Виконане дослідження є частиною дисертаційної роботи асистента кафедри Анжели Серветник та прикладом практичної значущості наукових робіт, що виконуються в нашому університеті.

Вікторія Клименко, Анжела Серветник

ХОЧЕТЕ БУТИ УСПІШНИМИ – НАВЧАЙТЕСЯ!

5 березня у конференц-залі Університетської клініки ХНМУ відбулося урочисте вручення дипломів здобувачам вищої освіти другого (магістерського) рівня, які закінчили навчання за спеціальністю «Технології медичної діагностики та лікування» спеціалізації «Лабораторна діагностика».

У 2021 році дипломи отримали 7 здобувачів вищої освіти, які пройшли навчання за освітньою програмою «Лабораторна діагностика», успішно склали ліцензійний іспит «Крок-2. Лабораторна діагностика» та захистили випускні кваліфікаційні (магістерські) роботи.

Заступник директора Університетської клініки з медичної частини Володимир Коростій разом із завідувачкою кафедри клінічної лабораторної діагностики Ольгою Залюбовською привітали випускників та побажали їм подальшої плідної роботи й творчої наснаги.

Сьогоднішні випускники подали документи до Навчально-наукового інституту післядипломної освіти ХНМУ для проходження інтернатури за спеціальністю «Лабораторна діагностика».

Микола Литвиненко

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ДАТ

Січень

Доброгаєва Ганна Федорівна (29.01.1901–31.01.1978) – 120 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедр пропедевтичної педіатрії (1958–1960), пропедевтики і факультетської педіатрії (1960–1965), шпитальної педіатрії (1965–1972) ХМІ.

Кошкін Мойсей Левович (27.01.1896–06.02.1965) – 125 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри загальної гігієни 2-го ХМІ (1932–1941) та завідувача кафедри загальної гігієни ХМІ (1945–1965).

Кульчицький Микола Костянтинович (16.01.1856–30.01.1925) – 165 років з дня народження відомого гістолога, доктора медицини, професора, декана медичного факультету Харківського університету (1897–1901), завідувача кафедри гістології медичного факультету Харківського університету (1890–1911).

Оболенцев Микола Іванович (30.01.1921–25.07.2018) – 100 років з дня народження доктора медичних наук, професора, ветерана Другої світової війни, завідувача кафедри анестезіології і реанімації ХМІ (1977–1997).

Татаренко Віктор Олександрович (12.01.1926–12.12.2003) – 95 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри судової медицини та основ права ХМІ (1988–1998; 2000–2003), декана лікувального факультету ХМІ (1981–1991).

Лютий

Грицай Панас Карпович (21.02.1901–18.02.1943) – 120 років з дня народження кандидата медичних наук, доцента кафедри епідеміології ХМІ (1940–1941), ветерана Другої світової війни.

Березень

Валяшко Микола Авксентійович (20.03.1871–25.01.1955) – 150 років з дня народження доктора хімічних та фармацевтичних наук, професора, заслуженого діяча науки УРСР (1946), завідувача кафедри аналітичної хімії ХМІ (1910–1922), першого директора Харківського фармацевтичного інституту (1921–1922).

Тимофєєв Гаврило Юхимович (22.03.1881–1926) – 140 років з дня народження магістра хімії, професора, викладача хімії медичного факультету Харківського університету, ХМІ.

Квітень

Кривоносов Михайло Володимирович (13.04.1941–04.07.2005) – 80 років з дня народження доктора медичних наук, професора, першого проректора (1994–2005), декана санітарно-гігієнічного факультету (1975–1994), завідувача кафедри загальної гігієни та екології №2 ХМІ, ХДМУ (1983–2005).

Шантир Віктор Іларіонович (03.04.1921–1987) – 100 років з дня народження доктора медицини, професора, директора Харківського НДІ медичної радіології МОЗ України, завідувача кафедри рентгенології та радіології ХМІ (1979–1980).

Струков Анатолій Іванович (06.04.1901–13.03.1988) – 120 років з дня народження академіка АМН СРСР (1966), доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки РРФСР (1965), завідувача кафедри патологічної анатомії 1-го ХМІ (1938–1944).

Хижняк Анатолій Антонович (30.04.1946–14.10.2019) – 75 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри медицини невідкладних станів і анестезіології ХДМУ (1999–2016).

Штейнберг Соломон Якович (11.04.1891–15.05.1968) – 130 років з дня народження доктора медичних наук, професора, директора Українського інституту експериментальної медицини (з 1937), завідувача кафедр пропедевтики внутрішніх хвороб (1938–1941), госпітальної терапії (1941–1947), факультетської терапії (1947–1966) ХМІ.

Травень

Бакшеев Микола Сергійович (01.05.1911–03.10.1974) – 110 років з дня народження відомого акушера-гінеколога, доктора медичних наук, професора, члена-кореспондента АМН СРСР (1966), головного акушера-гінеколога МОЗ УРСР (1959–1974), асистента кафедри акушерства і гінекології ХМІ (1943–1948).

Бачериков Микола Єгорович (06.05.1926–26.04.1995) – 95 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри психіатрії ХМІ (1970–1991).

Приходько Валентина Семенівна (14.05.1926–22.10.2012) – 95 років з дня народження доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України (1991), завідувача кафедри педіатрії ХМІ, ХДМУ, ХНМУ (1965–2002).

Сергієнко Микола Григорович (21.05.1941–26.09.1997) – 80 років з дня народження доктора медичних наук, професора, лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки (1993), проректора ХМІ з наукової роботи (1988–1997), завідувача кафедри біохімії ХМІ, ХДМУ (1986–1997).

Соловйов Михайло Миколайович (29.05.1886–28.03.1980) – 135 років з дня народження академіка АМН СРСР (1945), професора, заслуженого діяча науки УРСР (1946), засновника та завідувача кафедри епідеміології ХМІ (1930–1960).

Троїцький Іван Віссаріонович (23.05.1856–18.03.1923) – 165 років з дня народження видатного педіатра, доктора медицини, професора, завідувача кафедри дитячих хвороб медичного факультету Харківського університету (1908–1919).

Червень

Тихонова Тетяна Іванівна (17.06.1911–21.09.1988) – 110 років з дня народження доктора медичних наук, професора, проректора з навчальної роботи ХМІ (1960–1962), декана лікувального факультету ХМІ (1959–1960), завідувача кафедр загальної хірургії (1958–1959, 1965–1975) та госпітальної хірургії (1959–1965) ХМІ.

ВПЛИВ ГЛОБАЛЬНОГО ПОТЕПЛІННЯ НА УМОВИ ПРАЦІ

Зміни клімату на планеті становлять серйозну загрозу для людства. Насамперед йдеться про потепління, яке має, без перебільшення, глобальний характер. Виклик, який воно кидає кожному з нас, з повним правом можна назвати загрозливим. З'явився навіть вираз, який можна розглядати як термін: «тепловий стрес» – так спеціалісти у галузі гігієни праці назвали життя в цілому і роботу зокрема в умовах спеки.

Термін увійшов у професійну сферу. Негативний вплив високих температур на організм людини до 2030 року за існуючими оцінками може завдати значної шкоди здоров'ю і призвести до зниження продуктивності праці, еквівалентній втраті 80 млн робочих місць. Так стверджує в новій доповіді Міжнародна організація праці (МОП). Екологічний збиток складає 2400 трлн грн. Цей невтішний прогноз заснований на припущенні, що глобальна температура до кінця року підвищиться на 1,5°C. У МОП також попереджають, що ці оцінки можуть бути заниженими і вважатися, на жаль, скромними. Кліматологи зазначають, що частота, а також інтенсивність екстремальних погодних явищ зростає, а тепловий стрес стає більш розповсюдженим. Він виникає тоді, коли на організм працівника здійснюється тепловий вплив, більший за той, який можна витримати, не відчуваючи фізіологічних порушень. Ведуться дослідження щодо співставлення статистичних даних, пов'язаних зі здоров'ям людини і показниками зайнятості, щоб зробити прогноз можливих майбутніх втрат на національному, регіональному і глобальному рівнях.

Вважається, що здорова людина може перенести підвищення температури до 35°C при високій вологості. Проте доведено, що це призводить до додаткового навантаження на всі системи організму – і це у здорової людини і при високій вологості. Крім того, все частіше спостерігається підвищення температури повітря вище 35°C, а це небезпечно. Робота в таких умовах – незаперечний ризик для людини. Спека обмежує фізичні можливості і, безумовно, значно знижує продуктивність праці. Вірогідний тепловий удар, який може призвести до летальних наслідків. Особливо небезпечна висока температура при роботі на відкритих робочих зонах чи пов'язаній з великим фізичним навантаженням. У зону ризику входять працівники сільськогосподарства і будівельники.

До 2030 року на сільськогосподарський сектор, де зайнято 940 млн людей, доведеться 60% втрат робочого часу через потепління. У будівельному секторі цей показник складає 19%. При цьому, як стверджують дослідження, небезпечною є робота не тільки на сонці, а й в тіні. Експерти зазначають, що тепловий стрес на робочому місці не тільки спричиняє зниження продуктивності праці, але і призводить до виникнення і прогресування професійних захворювань, пов'язаних з перегрівом. При підвищенні температури повітря понад 35°C відбувається теплове виснаження. У цей момент різко знижується продуктивність працівника, збільшується кількість помилок, пов'язаних з трудовою діяльністю, підвищується ризик випадкового травмування на робочому місці.

Підвищення температури особливо стосується таких галузей, як екологія, санітарні служби, транспорт, туризм, спорт. Доведено, що при цьому страждають люди практично всіх професій. Дослідники з тривогою зазначають, що потепління спричиняє розумову втомлюваність, що, безумовно, не може не стосуватися безпосередньо більшості людей. Проблема різко окреслюється в діяльності медичних працівників, від них особливо часто вимагається прийняття важливих рішень. Іноді такі рішення і дії мають терміновий характер і потребують пильної уваги. Помилки в деяких випадках можуть бути невинними. Особливо загрозливою є робота в умовах високої температури для хірургів та анестезіологів. Випадки теплових ударів різко знижують якість і вірогідність діагностування: наслідками є невдале медичне консультування, зниження питомої ваги психологічних впливів лікаря на пацієнта. Значний негативний вплив високі температури мають на діяльність середнього медичного персоналу, який спіл-

кується з хворими більшу частину робочого часу. Це призводить до виснаження медичних працівників та їх емоційного вигорання. В умовах пандемії, коли активно використовуються online-технології, глобальне потепління суттєво заважає успішному засвоєнню навчального матеріалу у студентів: розсіюється увага, можливі значні провали в пам'яті.

Ризик теплових стресів залежить від місць проживання. Спостерігається явище, яке дослідники назвали «міськими островами спеки» – це райони зосередження тепла в містах як результат зростання чисельності населення. Відзначається, що урбанізація збільшує тепловий вплив на людину.

Експерти МОП також нагадують про соціальні наслідки стресу, зумовленого спекою. Особливо негативними соціальними викликами є те, що потепління поглиблює нерівність держав і окремих груп населення, сприяє зростанню трудової міграції з несприятливих районів, які характеризуються бідністю населення, нестабільними умовами на ринку праці і низьким рівнем соціального захисту. Тепловий стрес є ключовим фактором, який спонукає сільських жителів залишати обжиті місця в пошуках кращих перспектив у містах. Важливим є також такий фактор, як старіння. Воно призводить до змін у регуляції температури тіла, що підвищує ризик серцево-судинних захворювань і, зрозуміло, теплових стресів.

Вплив теплового стресу розподіляється нерівномірно відносно географічного положення. Найбільшим він є в Південній Азії, Західній Африці. Більш оптимістичні прогнози щодо європейських країн. Проте виникнення теплових аномалій (зокрема, у Франції спостерігалось підвищення температури до 45°C) говорить протилежне. Крім того, треба зважати на те, що європейці значно гірше, аніж жителі країн зі спекотним кліматом, переносять тепловий стрес.

Таким чином, зрозуміло, що потепління вимагає широких заходів щодо зниження його ризиків. Сьогодні цим вже активно займаються вчені МОП. У «Декларації століття», яку прийняли за наслідками недавньої конференції МОП, присвяченій питанням праці, в майбутньому приділятиметься особлива увага саме вирішенню проблем, пов'язаних зі змінами клімату. У МОП мають намір будувати свою роботу і майбутні дослідження з метою пошуку шляхів зниження негативного впливу глобального потепління. Вимагає пильної уваги розробка особливої адаптивної стратегії у сфері праці, пов'язаної з кліматичними факторами. Вона повинна бути спрямована на захист працівників від несприятливих кліматичних умов, пом'якшення наслідків від змін клімату. Потепління вимагає не тільки дотримання стандартів безпеки гігієни праці, а й розробки нових заходів для покращання системи раннього попередження про аномальні прояви клімату, пов'язані зі спекою. Національні уряди об'єднання роботодавців, самі працівники повинні стати основною силою, що просуває впровадження ефективних адаптаційних заходів для пом'якшення впливу високих температур у процесі праці.

Таким чином, гостро постає питання профілактичних заходів щодо попередження перегріву на робочому місці. Передусім необхідна глобальна діяльність щодо поліпшення кліматичних умов у цілому на планеті. Серед заходів місцевого плану варто радити продуманий вибір пори року і часу доби для трудової діяльності. Важливо зменшити час перебування безпосередньо на відкритому сонці. Також необхідно продумано визначати кількість вживаних людиною води, солі й солоних продуктів. Вкрай доречно на науковій основі урегулювати кількість і якість фізичних навантажень. Особливої уваги вимагають пацієнти з певними хронічними захворюваннями, для яких підвищення температури може бути вкрай небезпечним.

Ксенія Зуб, Ігор Завгородній, Олена Літовченко

ЦІКАВІ ФАКТИ ІЗ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕТЕСИ

- У 10-річному віці після операції з видалення уражених хворобою кісток обидві руки та одну ногу Лесі Українки зафіксували гіпсом. Вільною залишалася лише одна нога, пальцями ступні якої вона навчилася грати на фортепіано. Зараз росяль знаходиться у музеї села Колодяжне, що у Ковельському районі Волинської області.

- Офіційний чоловік Лесі – Климент Квітка був молодшим від неї на 9 років, хворів на туберкульоз, не мав статків. Лесині батьки не сприйняли такого союзу, однак письменника зреклася їхньої фінансової допомоги і вийшла заміж за Климента. Парубок поступово почав продавати все, що нажив: від меблів до книжок, аби оплатити лікування дружини. Після смерті поетеси Климент прожив ще 40 років.

- У дитинстві Леся була надзвичайно кмітливою та схоплювала все на льоту. Наприклад, дівчина навчилася читати ще в чотири роки, шестирічною вона вже майстерно вишивала, а у дев'ять написала свій перший вірш. Про рівень її розвитку свідчить також і те, що в 19 років Українка написала підручник «Стародавня історія східних народів» для своїх сестер. Крім того, поетеса знала 7 мов – українську, французьку, німецьку, англійську, польську, російську та італійську. Причому казала, що французькою спілкується краще, аніж російською.

- Свій псевдонім Лариса Косач запозичила в дядька – Михайла Драгоманова. Він підписувався як «Українець». А оскільки Леся дуже любила свого дядька і захоплювалась ним, то вирішила в чомусь бути схожою на нього. Псевдонім «Українка» з'явився в 1884 році, коли дівчині було всього тринадцять. Можливо, він був обраний на основі дитячої наївності та палкої любові до дядька, проте в історію Лариса Косач увійшла саме як Українка. А Леся її лагідно називали в сім'ї, тож не дивно, що тверде «Лариса» вона замінила на тендітне та ніжне «Леся».

- Леся Українка ввела в нашу мову такі слова, як «напрвесні» та «промінь». І якщо перше ще можна зрозуміти як лі-

тературний неологізм, то друге – це навіть науковий термін! Дивно, адже зараз нам ці слова здаються цілком звичними. І в повсякденному мовленні ми однозначно надаємо перевагу слову «промінь», аніж його історичному попереднику «луч». А Олена Пчілка, мати Лесі, дала життя означенню слова, без якого просто не можна уявити нинішній мовний запас – «мистецтво». З її легких руки в нашій мові прижилися також «переможець», «палкий» та інші слова.

- Існує астероїд, названий на честь поетеси. Його повна назва – 2616 Леся (2616 Lesya). Це астероїд головного поясу, відкритий 28 серпня 1970 року.

- В останні роки життя очі Лесі змінили свій колір. Вони з темно-сірих стали насичено-блакитними. Це дуже дивувало знайомих поетеси. Про цей маловідомий факт згадує в листах її мати Олена Пчілка, яка була з дочкою до її останніх хвилин.

- Поетку лікували найновітнішими методами, проте нічого не допомагало. Ольга Петрівна супроводжувала Ларису до Німеччини, Австрії, Італії, Єгипту і Грузії. В одному з листів Леся Українка обмовилася: «Уже видно мені на роду написано бути такою далекою Царівною. Пожила в Азії, поживу ще й в Африці, а там... отак все просуватимуся далі й далі – та зникну, обернуся в легенду...»

- Леся Українка померла в Сурамі (селищі в Грузії) у 1913 році. Поховання в Києві проходило під суворим наглядом кінної поліції. Тоді влада боялася, що похорон може перетворитися на національний мітинг, тому заборонила прощальні промови та перечитала написи на поховальних вінках. Попри це провести поетесу в останню путь зібралися сотні киян.

А перед самим Байковим кладовищем труну на плечах взялися нести 6 жінок – подруги письменниці та відомі українські діячки. За спогадами учасників поховання, натовп ще довго стояв біля могили поетки, виказуючи тим самим протест проти заборони промов.

ПАМ'ЯТНА ДАТА

Леся Українка за своє життя стала однією з найважливіших культурних діячок країни, а її творчий доробок став не лише національною гордістю, а й всесвітнім надбанням.

25 лютого, у день святкування 150-річчя від дня народження поетеси, здобувачі освіти медичного вишу долучилися до урочистостей з цієї пам'ятної дати. Вони представили доповіді, присвячені біографії поетеси.

Постать Лесі Українки викликає захоплення та бажання більше дізнатися про її життєві принципи. Тому молодь акцентувала увагу на багатогранній особистості, неабиякій працьовитості поетеси, а також на її мужності у подоланні невиліковної хвороби.

Студенти детально зупинилися на тому, як багато уваги приділяла Леся Українка читанню, самоосвіті, удосконалюючи знання одинадцяти іноземних мов. Також вразила молодь біографія подорожей поетеси – вона була в Європі, Азії, Африці, вивчаючи історію, мову та традиції країн.

Тетяна Скорбач

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ЧИТАННЯ

«СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІТЬ...»

У медичному виші відбулися заходи з нагоди 207-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка, що проходять з ініціати́ви кафедри української мови, основ психології та педагогіки.

Так, студенти III медичного факультету підготували доповіді та презентації для урочистостей «Ти вчиш нас бути собою». З групою студентів IV медичного факультету було проведено онлайн-захід «Єднаймо душі, вшановуючи Кобзаря».

На I медичному факультеті відбувся брейн-ринг «Свою Україну любіть...», на якому студенти виконували інтерактивні вправи «Мікрофон» та «Незакінчені речення». Також вони вшанували Кобзаря біля його пам'ятника – поклали квіти до підніжжя, декламували найулюбленіші твори поета, намалювали ілюстрації до Шевченкових творів та портрет Кобзаря.

З групою студентів V медичного факультету викладачі кафедри провели виховний захід «Засвоєння української лексики на основі Шевченкових творів», також за їх участю проведено онлайн-захід «Невідомий Шевченко».

Крім того, відбувся флешмоб «Заповіт Шевченка мовами світу», до якого долучилися студенти I курсу VI медичного факультету (Абдель Чігозі Альберт, Алмор Абделсалам, Алмор Абдел Разак, Беїтар Нада, Бін Хамід Хамдан Фаєз Амеер, Ішаг Самар, Рабіх Валід), які створили відеоряд на поезію Шевченка «Ой стану я, подивлюся...»).

Під час Шевченківського тижня викладачки кафедри провели зі студентами медичних факультетів брейн-ринг «Тарасова вершина». Серед вітчизняних та іноземних студентів пройшла інтелектуальна гра «Пізнаємо Шевченка», під час якої відбулася онлайн-вікторина за творчістю Шевченка, де перемогли студенти I курсу VI медичного факультету. Іноземні студенти були в захваті від заходу та своєї несподіваної перемоги.

Ми дуже вдячні всім, хто брав активну участь у підготовці та проведенні заходів. Адже, незважаючи на щільний навчальний графік, іноземні здобувачі освіти знайшли час для творчості і стали чудовим прикладом для вітчизняних студентів.

За матеріалами кафедри української мови,
основ психології та педагогіки

ТАРАС ШЕВЧЕНКО –
СИМВОЛ ІСТОРІЇ ЧИ СУЧАСНОСТІ?

Спадок Тараса Шевченка став джерелом натхнення для багатьох сучасних митців. Початок весни – це можливість по-новому осмислити його твори, краще осягнути минуле, зрозуміти сучасне й себе в ньому. Згадаємо, що Тарас Шевченко був не тільки майстром слова, писав поетичні та прозові твори, а й майстром пензля та малював картини. Окрім здобутків у минулому, Шевченко став й сучасним символом Революції гідності, адже під час мітингів був найцитованішим автором української літератури.

Цікаві факти про життя і творчість поета, які ви, можливо, не знали раніше:

- Вірші Тараса Шевченка перекладені більш ніж ста мовами світу і навіть мовою есперанто.
- Найменше видання «Кобзаря» має розмір близько половини квадратного міліметра. Створив його український майстер Микола Сядристий.

- «Кобзарю» поета у Черкасах присвячено цілий музей. За час життя поета збірка перевидавалася 4 рази, а за часів СРСР його тираж налічував 8 млн копій.

- Як успішний портретист у Петербурзі, Шевченко добре заробляв і завжди одягався доволі модно. У своєму щоденнику він писав про величезне задоволення від придбання гумового плаща-макінтоша за 100 рублів, що було значною сумою на той час.

- У 1975 році один із кратерів на Меркурії був названий на честь Шевченка. Діаметр цього кратера – 137 км.

- По всьому світу українському поетові встановлено 1384 пам'ятники. Більшість із них – 1256 – розташовані на території України, ще 128 – у 35 країнах світу, зокрема, Бразилії, США, Китаї тощо.

- Найбільший портрет Шевченка має площу 500 м². Написаний він у Харкові на стіні 17-поверхового житлового будинку і внесений до Книги рекордів. Графіті малювали вночі упродовж двох тижнів.

Тарас Шевченко – постать української історії, яка ще не одне десятиріччя, або навіть сторіччя символізуватиме силу, волю, сміливість та стійкість українського народу. Частинка Шевченка живе в серці кожного сучасного українця. Пам'ятаймо це!

Наталія Квітанова, I медичний факультет

ЗНАВЦІ ЖИТТЕПISУ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

Гра «Брейн-ринг» увійшла у практику багатьох громадських організацій та навчальних закладів як форма розваги для загального інтелектуального розвитку учасників. Вона чудово підходить як для підлітків, так і для дорослих різного віку. Розвиває ерудицію, реакцію, мислення, збагачує словниковий запас.

Нещодавно спільними зусиллями з кафедрою української мови, основ психології та педагогіки було проведено брейн-ринг «Знавці життєпису великого Кобзаря», приурочений 207-й річниці від дня народження поета, під час якого студенти демонстрували на практиці здобуті знання про життя та творчість Великого українця. У заході узяли участь дві команди, а саме: «Кобзарі» та «Солов'ї», кожна з якої складалася з 6 учасників на чолі з капітаном.

Брейн-ринг складався з 5 конкурсів: «Розминка», «Переплутанка», «Ланцюжок», «Знавці» та «Хвилинка». Відповідаючи на запитання ведучої, учасники всіх команд виявили неабияку кмітливість, ерудицію та винахідливість, демонструючи гарні знання щодо життєпису та творчості Тараса Григоровича Шевченка.

У підсумковому двобої учасники команд декламували вірші Кобзаря. У результаті з відривом в один бал переможницею брейн-рингу «Знавці життєпису Великого Кобзаря», найрозумнішою та найкмітливішою стала команда «Кобзарі».

Глядачі отримали гарний настрій, а студенти дізналися багато цікавих фактів про Шевченка. Наступного разу чекаємо й на інших учасників I медичного факультету, оскільки разом – веселіше. Приєднуйтеся до нас!

Марина Цимбал, I медичний факультет

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ

«КОРОБОЧКА ХОРОБРОСТІ» ДЛЯ МАЛЕНЬКИХ ПАЦІЄНТІВ

15 лютого відзначався Міжнародний день онкохворої дитини. З цього приводу в Україні з 2003 року проводяться благодійні заходи.

Студенти і співробітники ХНМУ провели традиційну акцію і зібрали 4 «Коробочки хоробрості», до яких належать матеріали для творчості й дозвілля для онкохворих дітей, а також чудові іграшки-совенята від Ганни Земцової (НФаУ). Цими коробочками хоробрості співробітники та студенти вирішили підтримати хворих дітей та наповнити їх життя радісними емоціями.

Активісти від волонтерського сектору відвезли до онкологічного відділення ХОКДЛ № 1 та онкогематологічного відділення ХМКДЛ № 16 подарунки маленьким героям, що разом з батьками та лікарями мужньо протистоять хворобі. Також студенти беруть участь в акції «Єдина нація» та перераховують кошти на рахунок благодійного проекту «Світ у дитячих долоньках», аби максимально підтримати та наблизити маленьких пацієнтів до омріяного одужання. Адже бачити радісні посмішки дітей – це справжнє диво!

Проект триває – приєднуйтеся та творіть добро разом із нами!

СТУДЕНТСЬКЕ ДОЗВІЛЛЯ

БЕЗПЕЧНА «МАФІЯ»

Коли на місто спускається темрява... Коли мирні жителі у відчутті нескінченного страху замикають двері та зашторюють вікна будинків... Мафія з порожнечою в очах точить кинджал, де скрегіт металу попереджає про небезпеку.

Сектор медіапростору ХНМУ організував цікавий захід у форматі гри – «Мафія». У битві взяли участь 18 студентів. Одержати перемогу могли як хитра мафія, так і сильне місто.

Захід тривав приблизно 2 години, за які всі встигли отримати море незабутніх емоцій. Обговорення ігрового положення прохо-

дило шляхом зіткнення думок в невинних суперечках, при цьому одні гравці вважали за краще відмовчуватися, інші, навпаки, надто активно і шумно брали участь в обговоренні. Усі чудово зіграли свої ролі.

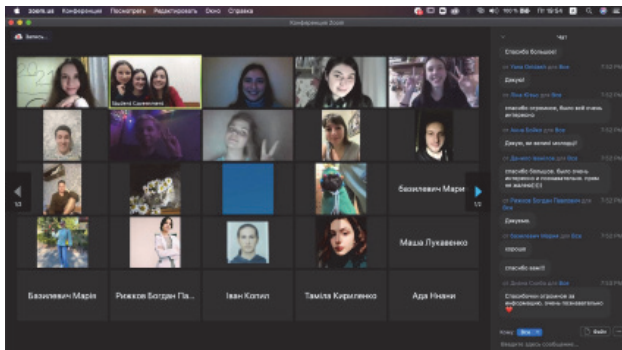

Гра дозволяє відмінно провести час, одночасно розвиваючи безліч навичок: комунікативні, логічні та психологічні. Також вона допомагає рішуче діяти у стресових ситуаціях, не піддаючись тиску та хитрощам супротивників, зберегти емоційний баланс. Сподіваємося, що незабаром ми влаштуємо гру ще масштабніше, проте в онлайн!

СТУДЕНТСЬКИЙ ЗАХІД

15x4 В ОНЛАЙН

26 лютого за підтримки студентського самоврядування, а саме секторів якості оцінювання освіти і громадського виховання та волонтерства було проведено онлайн-захід 15x4 ХНМУ.

У вечір п'ятниці, після завершення навчального тижня, 90 гостей заходу мали змогу прослухати наших спікерів. Глядачів було багато, і це нас дуже мотивує. Сподіваємося, що далі вас

буде ще більше, а ми знаходитимемо нову цікаву інформацію і надаватимемо вам її у нашому форматі 15x4.

Спікерами заходу стали:

- Катерина Гусарчук – розповіла про панічну атаку, чому вона з'являється, як допомогти собі та оточуючим.
- Завдяки Софії Ткаченко ми дізналися про формування наших бажань, чого ми хочемо і чи хочемо цього взагалі.
- Про фобію АСМР – хвороба це чи ні – дуже цікаво розповіла Жанна Каспарова.
- Хто такі люди з орторексією і де межа, що проходить між правильним харчуванням і нав'язливою ідеєю, розповіла Валерія Ткаченко.

Наприкінці заходу були розіграні призи для найактивніших учасників:

- I місце (футболка) – Марія Нерба;
- II місце (чашка) – Олексій Шавикін;
- III місце (блокнот) – Марія Базієвич.

Без сумніву, цей івент пройшов успішно. Дякуємо глядачам за активність, спікеркам за доповіді і команді за роботу. Чекаємо вас на наступних наших заходах!

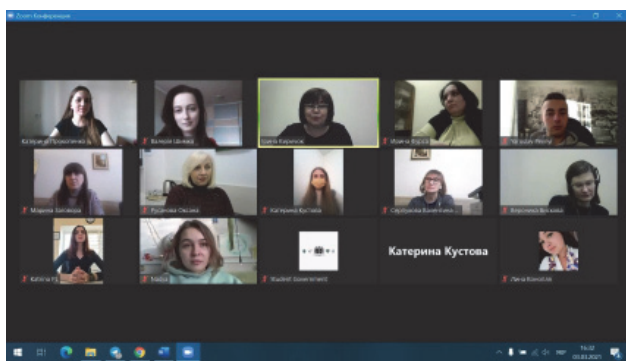
За матеріалами Студентської ради ХНМУ

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ПОЕЗІЇ

СВЯТО МАЙСТРІВ ХУДОЖНЬОГО СЛОВА

Всесвітній день поезії – свято, яке відзначають щороку 21 березня. Встановлено 1999-го року ухвалою 30-ї сесії ЮНЕСКО і вперше відзначено 21 березня 2000 року.

Цей день святкують і в Україні. Уперше про нього згадують у відривному «Українському народному календарі» у 2004 р. У 2006 р. гарний подарунок місцевим поетам з нагоди Всесвітнього дня поезії зробила міська влада Кам'янця-Подільського:

посприяла коштами для видання колективної збірки «Грані тисячоліть на струнах слова», до якої увійшло по три вірші 62 авторів.

В Україні Всесвітній день поезії відзначають на державному рівні. У літературних музеях проходять лекції, присвячені темі поетичної спадщини і сучасних ідей. У бібліотеках проводять презентації літературних новинок. У засобах масової інформації публікують вірші найбільш талановитих майстрів художнього слова, розкриваючи перед читацькою аудиторією нові тенденції у розвитку поезії.

Поезія збагачує наш внутрішній світ. І буде доцільно згадувати про неї не тільки 21 березня, оскільки вірші спонукають втілювати мрії в реальність, фарбуючи життя в насичений колір.

У Харківському національному медичному університеті є чудова традиція – зустрічати весну поезією. І цей рік не став винятком. Усі бажаючі взяли участь у літературному вечорі «Із затишком у серці», стали читцями або слухачами цього чарівного заходу!

Разом додали до буденного життя трохи різноманіття та проявили себе абсолютно з іншої сторони. Багато учасників зачитували свої та відомі вірші, співали пісні і просто насолоджувалися дійством заходу, разом створили чудову атмосферу та затишний вечір.

Вікторія Біленко, ІV медичний факультет

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ БОРОТЬБИ З ТУБЕРКУЛЬОЗОМ

ХВОРОБА, ЩО НЕ РОЗРІЗНЯЄ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ

Щороку 24 березня відзначають Всесвітній день боротьби з туберкульозом. Саме цього дня ще в XIX ст. в Берліні доктор Роберт Кох оголосив про відкриття жадливої хвороби, яка й сьогодні загрожує кожному.

Якщо декілька десятиків років тому вважалося, що туберкульоз – це зникаюча хвороба, то зараз, на жаль, ситуація складається трошки інакше.

Важливою причиною розвитку даного захворювання є низький рівень життя населення, шкідливі звички, збільшення кількості

безхатченків, що ведуть аморальний спосіб життя. Слід не забувати про роль міграції населення, що є прямим фактором для поширення інфекції туберкульозу на території тієї чи іншої країни, а також безвідповідальність суспільства під час проходження медичних оглядів, коли можна було б виявити на ранніх стадіях, та певною мірою «халатність» лікарів при дослідженні й трактуванні діагнозу.

Туберкульоз – це інфекційне захворювання, збудником якого є мікобактерія туберкульозу, передається переважно повітряно-краплинним шляхом від хворої людини до здорової. Туберкульоз у більшості випадків уражає легені, але захворювання може пошкодити будь-який орган, наприклад, нирки, хребет, мозок, лімфатичні вузли, кишечник, шкірні покриви, статеві органи тощо.

Цікаво, що на туберкульоз хворіють не тільки люди, але й тварини. Тому можливе зараження при вживанні некип'яченого молока, недовареного м'яса, яєць, при догляді за хворими домашніми тваринами. Туберкульозом можна заразитися де завгодно і не обов'язково в результаті прямого контакту з хворим. На туберкульоз хворіють люди різного віку та статі. Паличка Коха не розрізняє соціального статусу і з однаковою ефективністю уражає бідних і багатих.

Лікування туберкульозу складне, бо він «мутував» і набув резистентності до тих препаратів, які раніше мали на нього вплив. Це відбувається внаслідок неадекватного самолікування антибіотиками без рекомендації лікаря.

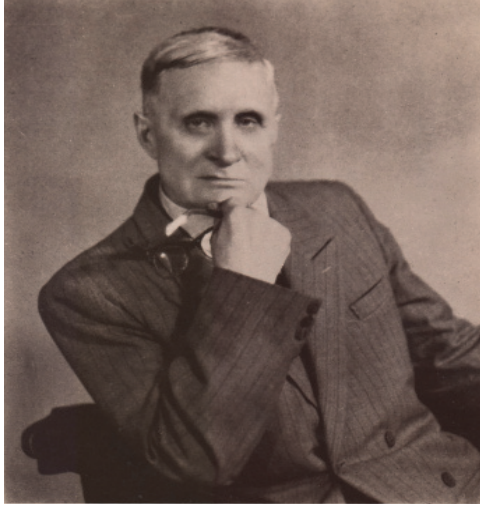
Слід розуміти, що вчасно виявлений туберкульоз краще піддається лікуванню! Тому будьте обережні, дотримуйтесь необхідних запобіжних заходів та беріть себе!

Катерина Положишник, І медичний факультет

К 130-ЛЕТІЮ СО ДНЯ РОЖДЕННЯ

ИВАН ПОПОВ: ТРЕБОВАТЕЛЬНЫЙ И ПРИНЦИПИАЛЬНЫЙ

В декабре 1943 г. распоряжением Совета Народных Комиссаров СССР первый и второй Харьковские медицинские институты были объединены в один с возвращением их из эвакуации в г. Харьков летом 1944 г. Кафедру кожных и венерических болезней объединенного института возглавил доктор медицинских наук, профессор Иван Степанович Попов.

Иван Попов родился в 1891 г. в с. Ново-Осановка Острогожского уезда Воронежской области в семье сельского священника. Среднее образование он получил в Воронежской духовной семинарии, но после 4 класса оставил ее и в 1910 г. сдал экстерном экзамены при 2-й мужской гимназии в г. Воронеж, чтобы иметь право на поступление в университет. Окончив медицинский факультет Харьковского университета в 1914 г., И.С. Попов уже в декабре был призван на военную службу ряд-врачом 1-го разряда. Государственные экзамены в университете он смог сдать только в 1916 г., но, получив звание врача, продолжал военную службу до 1917 г., когда был демобилизован по болезни.

В дальнейшем И.С. Попов работал заведующим медицинским участком и больницей Волчанского района Харьковской обл., в 1922–1924 г. создал в селах Мартовом и Красноармейском этого района первый в Украине сельский венерический пункт и заведовал им.

В 1924 г. Иван Степанович начал работать в Харьковском дерматовенерологическом институте, где он прошел путь от ординатора до ассистента, доцента, профессора. Работая в институте, Иван Степанович особое внимание уделял дерматомикологии, здесь он создал микологическое отделение, которым руководил до 1938 г. Эта работа нашла свое отображение в монографии «Вопросы микологии» (1934). Одновременно с этим И.С. Попов работал в Харьковском институте усовершенствова-

ния врачей, а с 1938 по 1941 г. руководил кафедрой кожных и венерических болезней 2-го ХМИ.

В декабре 1934 г. постановлением квалификационной комиссии Наркомата здравоохранения УССР И.С. Попову присвоено звание действительного члена Всеукраинского дерматовенерологического института и профессора кожно-венерических болезней Харьковского производственного института. В 1938 г. постановлением Совета профессоров 1-го ХМИ он получил ученую степень кандидата медицинских наук без защиты диссертации. В 1940 г. на заседании Ученого совета 1-го Ленинградского мединститута И.С. Попов защитил диссертацию на соискание ученой степени доктора медицинских наук на тему: «Материалы к этиологии, патогенезу и клинике эпидермофитии».

В период оккупации г. Харькова нацистскими захватчиками (1941–1943) И.С. Попов оставался в городе с больной женой, которая после операции была прикована к постели. Он пережил голод, холод, тяжело болел сам, но смог спасти от разорения библиотеку института, часть мебели и имущества лаборатории. С 23 августа 1943 г. Иван Степанович приступил к работе в должности исполняющего обязанности заведующего кафедрой кожных и венерических болезней объединенного Харьковского медицинского института, позже он был избран на эту должность по конкурсу.

Профессор Попов много сил вложил в восстановление разрушенной нацистами клиники кожных и венерических болезней, большое внимание уделяя работе кафедры. Оживилась подготовка научных кадров, работы молодых кандидатов были посвящены изучению дрожжевых и дрожжеподобных организмов и их роли в патологии человека, клинике, патогенезу и лечению трофических язв голени и другим вопросам.

Иван Степанович был опытным педагогом, в своих лекциях отражал современное состояние дерматологии и венерологии. Владея французским, немецким и английским языками, он постоянно следил за достижениями в дерматовенерологии в мировом масштабе и всегда заботился об использовании в учебной, научной и практической работе важнейших современных научных данных. Он был требовательным и принципиальным в вопросах исполнения служебных обязанностей сотрудниками кафедры и клиники, будучи сам примером в этом.

Под его руководством было подготовлено 10 кандидатских диссертаций, много научных работ сотрудников кафедры. В 1955 г. он, в частности, был руководителем кандидатской диссертации Б.А. Задорожного – будущего ректора ХМИ. Автор около 60 научных работ, в 1964 г. И.С. Попов выпустил атлас кожных и венерических болезней, который не утратил своего значения и в настоящее время. В 1957 г. он был избран членом Ученого совета Министерства здравоохранения СССР, неоднократно избирался членом президиума Украинского и Харьковского дерматовенерологических обществ. В должности заведующего кафедрой И.С. Попов работал до июня 1966 г., когда в возрасте 75 лет вышел на пенсию. Умер И.С. Попов в 1968 г.

Жаннета Перцева,
директор Народного музея истории ХНМУ

СУМУЄМО!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ АЛЛИ ПЕТРІВНИ АЛЕКСЕЄНКО
(20.03.1946–22.03. 2021)

22 березня перестало битися серце професорки кафедри філософії, академчині Національної академії вищої освіти України Алли Петрівни Алексеєнко.

Довгий і плідний шлях Алли Петрівни був тісно пов'язаний з Харківським національним медичним університетом, де вона з 1976 року працювала доценткою.

Більше 25 років – з 1993 по 2018 рік Алла Петрівна була завідувачкою кафедри філософії. Досвідчений фахівець, видатна вчена, прекрасний педагог, яку і очно, і дистанційно обожнювали студенти, вона завжди буде прикладом відданого й відповідального ставлення до роботи та чуйного відношення до людей.

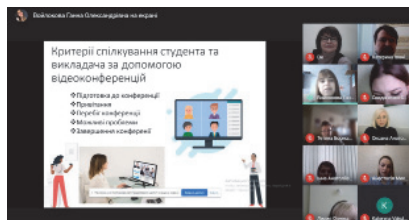
Алла Петрівна була неймовірно багатогранною людиною, яка щедро ділилася досвідом і мудрістю. Її любов до життя переплалася на поетичні рядки, сповнені філософських роздумів та поваги до кожної особистості – від найрідніших до студентів і колег. Саме її словами «промовляє» до нас Гімн ХНМУ.

Ректорат, профком і співробітники університету, колеги і учні глибоко сумують через втрату Алли Петрівни Алексеєнко та висловлюють щире співчуття родині, рідним і близьким. Світла пам'ять про Вчену, Поетесу, Наставницю назавжди збережеться в серцях рідних, колег, друзів та всіх, хто її знав.

КРУГЛИЙ СІЛ

ЕТИКЕТ ВІРТУАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

23 лютого відбувся круглий стіл, який згуртував тих, хто цікавиться проблематикою культури мережевого спілкування. Захід, організований Науковою бібліотекою спільно із сектором медіапростору Студентської ради та кафедрою української мови, основ психології та педагогіки ХНМУ, пройшов в онлайн-форматі і зібрав 101 учасника!

Серед порушених питань – особливості етикету соціальних онлайн-комунікацій та онлайн-комунікацій в академічній спільноті, прояви моветону, захист від виснаження під час онлайн-

взаємодії тощо. За дві години роботи круглого столу власну думку висловили студенти й викладачі, бібліотекарі й психологи.

Відкриваючи захід, з вітальним словом до присутніх звернулася директорка Наукової бібліотеки Ірина Киричок. Вона наголосила на важливості заявленої теми, особливо в сьогоdnішніх умовах організації освітнього процесу в змішаному форматі.

Обговорення розпочала заступниця директорки Наукової бібліотеки з ІТ Тетяна Павленко, яка визначила загальні правила ввічливості для цифрового світу задля комфорту й безпеки користувачів незалежно від їх віку та освітнього рівня, етнічної приналежності та соціального статусу, поглядів та уподобань.

Студентка І медичного факультету Єлизавета Скиданенко підкреслила значний вплив на студентів певних стереотипів віртуального світу, перш за все соціальних мереж, причому як позитивного, так і негативного характеру.

Поглядом викладача на етикет соціальних онлайн-комунікацій поділилася викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки Анастасія Шейко. Вона наголосила, що презентація себе в онлайн-просторі – це особиста візитна картка, яка підтверджує чи спростовує певний імідж та репутацію, що склалися.

Найбільше зацікавила слухачів доповідь студентки І медичного факультету Ганни Войлокової, яка розкрила погляд студента на норми етикету під час взаємодії викладачів і студентів засобами електронної пошти, відеоконференції та чату, яких мають дотримуватись обидві сторони.

Викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки Анастасія Нестеренко зупинилася на досить відомих правилах онлайн-спілкування, які, проте, нерідко ігноруються його учасниками – це увімкнені камери та вимкнені мікрофони, нейтральний фон, дотримання ділового дрес-коду, уникнення комунікативного шуму, дотримання правил коментування та запитування.

Керівниця Психологічної служби Анастасія Горецька продовжила тему й зосередилася на досить розповсюджених випадках зловживання часом і увагою інших людей. Зокрема, це дзвінки та голосові повідомлення без згоди адресата; розсилка надоречних повідомлень або вітальних мемів, картинок чи відео; створення груп та додавання до чату контактів без попереднього узгодження тощо.

Власним досвідом взаємодії зі студентами та основними закладами продуктивної роботи під час дистанційного навчання поділилися асистент кафедри філософії Володимир Дейнека та викладачка кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я і культурології Інна Чухно.

У роботі круглого столу взяв участь проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов, який підкреслив необхідність виховання поваги й толерантності до співрозмовника. Також він наголосив, що ефективні комунікації як у реальному, так і у віртуальному світі багато в чому залежать від рівня грамотності їх учасників.

Підводячи підсумки, дійшли висновку, що дотримання етики віртуальних комунікацій передбачає як культуру подання інформації, так і культуру її сприймання. Круглий стіл став для його учасників кроком до переосмислення певних змін в організації освітнього процесу в університеті і налагодження плідної взаємодії під час роботи і навчання.

Тетяна Павленко,

заст. директорки з інформаційних технологій Наукової бібліотеки

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ СНУ

ГАРНИЙ СОН – ЗАПОРУКА ЗДОРОВ'Я

Чи добре ви спите? Наскільки легко засинаєте і прокидаєтесь? Вважаєте сон необхідністю чи марною витратою часу? Подумайте над відповідями на ці питання напередодні незвичайного свята – Всесвітнього дня сну.

Всесвітній день сну відзначається щорічно у березневу п'ятницю перед днем весняного рівнодення в рамках проєкту Всесвітньої організації охорони здоров'я з проблем сну і здоров'я. За статистикою від безсоння страждає понад 10% населення індустріально розвинених країн, а в кожного другого дорослого жителя землі є один або декілька симптомів розладу сну.

Всесвітній день сну запроваджено у 2008р. У цей день міжнародні медичні організації нагадують людям про проблему недосипання та безсоння, закликають людство до здорового способу життя.

Сон нам життєво необхідний. Під час нормального і здорового сну в нашому організмі відбуваються унікальні відновні процеси, без яких нам ніяк не можна відчувати бадьорість і компенсувати повноту наших сил. Гарний сон – запорука не тільки міцного здоров'я, але й відсутності проблем із зайвою вагою, шкірою, волоссям та нігтями.

Серед основних причин безсоння відзначається миттєвий або перманентний стрес і неврози, якими наповнені наші будні. Частіше від безсоння страждають люди після 50 років і жінки. В основному хвороба підстерігає своїх жертв восени, що пов'язано зі зменшенням світлового дня, а також навесні, коли загострюються різні розлади нервової системи. За статистикою від безсоння частіше страждають люди з низькими споживчими можливостями. Інсомнія тягне за собою зниження концентрації уваги, дратівливість і псування настрою, впливає на зниження імунітету в цілому.

Від безсоння також часто страждають студенти. Особливо це стосується медиків – їм необхідно опановувати безліч інформації, на що часто не вистачає часу. Проте закликаю вас все ж таки знаходити якомога більше часу на сон, інакше доведеться зустрітись із лікарями раніше, ніж потрібно. Та й викладачам варто б оберегтись. І взагалі, сон важливий для усіх, без винятку.

Наостаннє, щоб відволіктися від сумних думок, пропоную ознайомитися з цікавими фактами про сон:

1. Попри численні легенди про людей, які не сплять роками, реально зафіксований найдовший час без сну – це 18 днів, 21 година і 40 хвилин. Причому людина, яка витримала практично 19 днів без сну, скаржилася на галюцинації, параною і безліч інших проблем зі здоров'ям.

2. Точно дізнатися, спить людина або ні, можна тільки за допомогою спеціальної медичної техніки, адже люди можуть спати, навіть не закриваючи при цьому очей.

3. Ідеальний час, щоб закуритися в сон, складає від 10 до 15 хвилин. Якщо цей проміжок менший, в наявності дефіцит сну. Якщо ж більше, можливо, варто подумати, які чинники заважають заснути та позбутися їх.

4. Батьки немовлят за статистикою недосипають 400–750 годин на рік.

5. Люди сплять приблизно на три години менше, ніж примати, яким, щоб виспатися, треба хоча б 10 годин.

6. Потреба сну безпосередньо залежить від віку. Дітям і підліткам потрібно спати не менше 10 годин, дорослим для повноцінного відпочинку вистачає 8 годин, а літнім людям достатньо і 6 годин.

7. Організм найгостріше реагує на сторонній шум у перші дві години після засинання і в останні дві перед пробудженням.

8. Поява і повсюдне поширення телебачення безпосередньо відобразилося на снах. Якщо в минулому тільки 15% людей бачили кольорові сні, сьогодні вони доступні вже 75%.

9. Згідно з даними досліджень жінки сплять приблизно на 20 хвилин довше, ніж чоловіки, причому їх сон є глибшим і спокійнішим. Водночас саме жінки переважно скаржаться на проблеми зі сном і його якістю. Найімовірніше, це можна пояснити тим, що вони частіше бачать кошмари.

10. У наш час головна причина недосипання – це, як не дивно, інтернет без обмежень у будь-який час доби.

Ірина Блинкова, редакторка з інформаційного дизайну

ТВОРЧІСТЬ У ПОЛОНІ АЕЛІТИ: ОЛЕКСАНДР ДОВЖЕНКО

Її звали Юлія. Вона в нього була не першою, але грандіозно епохальною, бо його першою й тривалий час єдиною дружиною була Варвара. Варвара Крилова, у заміжжі – Варвара Довженко. Вони познайомилися в Другому міському вищому початковому училищі, куди обоє отримали призначення вчителювати. Саме Варвару він називав «своєю маленькою дівчинкою» і писав, що «ти ще тихенько спиш [...] можливо, бачиш мене уві сні. Коли ти спиш, я люблю тебе найдуже». Але йому не судилося вберегти своє щире кохання: на долю Варвари й Олександра Довженків випали Українська революція, жовтневий переворот з усіма його наслідками, а тоді ще й захворювання кісток у Варвари. Він її лікував, як міг і чим міг, але недуга брала своє: Варвара ледве пересувалася на милицях, а він у той час крок за кроком ставав молодим перспективним радянським режисером.

І саме тоді, коли Варвара ледве спиналася на хвору ногу, у житті Олександра Довженка сталася Юлія Солнцева. Радянська кінозірка, яка на той час прогрімала ролями фатальних красунь і яку нібито запрошували зніматися аж у Голівуд, але вона продемонструвала вірність ідеям радянського кіно й нікуди не поїхала.

Олександр Довженко познайомився з Юлією Солнцевою в Одесі на фільмуваннях і одразу ж закохався до нестями. Роман їхній був бурхливим, нестримним, жагучим. І Варвара мужньо попрощалася з Довженком: у прощальному листі писала, що йде від нього сама, бо розуміє, що він іде у велике мистецтво, а вона зі своєю хворою ногою ходити взагалі не може, тож їхні шляхи мусять розійтися. Просила не тривожитися за неї, жити й творити повноцінно. Обіцяла відкинути всі ревності й біль. І останнім рядком, наче крапку ставила: «А в мене одне-однісіньке прохання до тебе: хочу жити під твоїм прізвищем».

Прохання це Довженко виконав: він не розлучився із Варварою. Довженко прожив із Солнцевою не один десяток років, але лише незадовго до його смерті, восени 1955 року, Юлія попро-

сила Варвару дати Довженку розлучення. Вона розлучення дала, і Солнцева нарешті стала законною дружиною Довженка, хоча жила з ним як дружина десятиліттями. А ось про те, ким саме Юлія була в житті Довженка, переказів існує чимало. За однією з версій, її зустріч з Довженком, за плечима якого було петлюрівське минуле і знайомство з резидентами радянської розвідки у Франції (Миколою Глуценком) й Німеччині (Віктором Петровим-Домонтовичем), було не випадковим. А якщо згадати, що радянська влада розуміла всю агітаційну потужність такого інструменту, як кіно, Довженко набував світової слави, і при тому ідея його «Звенигори» належала генералу УНР Юрку Тютюннику, а сценарій до неї написав Майк Йогансен, то припущення про те, що Солнцева до Довженка «приставило» сталінське НКВД, аби у такий спосіб за ним наглядали, дуже схоже на правду.

Солнцева була неймовірно красива, амбітна, талановита, здобула славу як акторка, але після знайомства з Довженком чомусь вирішила задовольнитися скромною роллю асистентки режисера. Їхні стосунки називали історією самовідданого кохання й творчої співпраці, взаємопідтримки й взаєморозуміння. Про Солнцеву відгукувалися, як про віддану й вірну Довженкову дружину, яка не раз і не двічі рятувала його від катастроф як у житті, так і на знімальному майданчику. Але при тому понад усе Солнцева прагнула створити міф про себе як про єдину жінку в житті Довженка, майстерно підробляла спогади і навіть ось майже на кілька десятиліть закрила доступ до архівів.

Утім, був у коханні Довженка до Солнцевой один руйнівний факт: вона виявилася росіянкою до самої кістки, і в її уявленні створення комфортних умов для Довженкової творчості (вона їх створювала з фанатичною відданістю) передбачало фанатичне відмежування його від України й усього українського. Довженко був занадто м'якотілий, щоб опиратися незламній Солнцевій, але без України – теж не міг. Він навіть на своїй підмосковній дачі створив куточок України – звів на ділянці справжню українську хату, посадив навколо на честь рідної своєї Сосниці сосни, а ще – вишні та яблуні. Довженко любив Солнцеву, але її нелюбов до українськості Довженка руйнувала самого Довженка. Так само, як і її небажання мати дітей.

І одночасно в далекій Україні вчителювала в школі перша його любов і законна дружина Варвара Довженко, яка його вірно й трепетно кохала. Виховувала самотужки сина Вадима, записаного на інше прізвище, але дуже вже схожого на Олександра Довженка. Коли Довженка не стало, то Варвара дуже тужила, але на кладовище поїхала лише за кілька років. Кладовище те – у Москві, хоча Довженко не раз і не двічі просив Юлію, щоб поховали його в Україні. Ну, хоча б серце вирвали йому з грудей і привезли спочити в Україну.

Варвара пережила Довженка на три неповні роки. На її надгробку значиться Варвара Семенівна Довженко.

Юлія пережила Довженка на тридцять три роки. На її надгробку написано Юлія Іполітівна Солнцева.

Матеріал підготувала викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Оксана Самолисова**

Творчо і креативно

Міжнародний жіночий день – свято, що відзначається щорічно 8 березня у цілому ряді країн світу. З'явилося як день солідарності жінок у боротьбі за рівні права та емансипацію на початку минулого століття, а з березня 1975 року Міжнародний жіночий день щорічно відзначається в ООН.

Не залишили без уваги це весняне свято і англомовні студенти VII факультету з підготовки іноземних студентів, які вирізняються своєю креативністю. Так, багатьом викладачам і студентам ХНМУ запам'яталася постерна сесія «Всесвітньо відомі жінки-медики» і виставка ляльок ручної роботи «Народи Світу», що були організовані та проведені студентами цього факультету у минулому.

Цього року тривалий карантин і відсутність студентських науково-практичних заходів у звичному для всіх форматі підштовхнули англомовних студентів висловити свою вдячність та любов до своїх викладачів. Під девізом «Привітай улюблену викладачку!», починаючи з Дня святого Валентина, студенти приносили до деканату свої «валентинки». Основною ідеєю проєкту стало те, що подарунок був зроблений своїми руками. Це міг бути малюнок або виріб handmade, що висловлює не тільки симпатію до викладачки, але й любов до її предмета викладання. Першими студенти привітали деканесу VII факультету та її заступниць. Потім усі бажаючі привітали свою викладачку з Міжнародним жіночим днем взяли участь у виставці, яку організу-

вали і провели співробітниця деканату в приміщенні коворкінгу Наукової бібліотеки.

На виставці можна було побачити портрети улюблених викладачок, ручні вироби на медичну тему, виконані у форматі 3D з глини, полімерних матеріалів, ниток тощо, вироби з дерева та лози, паперові квіти та привітання у вигляді солодощів. До робіт були прикріплені супровідні написи або листівки, на яких зазначено ім'я викладачки, кафедра, а також хто зробив їй такий подарунок.

На особливу увагу заслуговує робота «Я стала лікаркою в період карантину», яку презентували нашому університету студентки VI курсу з Єгипту Абуельнур Ліна Шерін та Метваллі Сара. Це полотно єгипетської художниці Шерін Хассан Рагаб, яка є тіткою Ліни, було створено під час візиту дівчаток на батьківщину в період зимових канікул. На ньому зображена Сара в хірургічному костюмі та медичній масці, з квітами в руках як символ весни, що скоро прокинеться, та надії на те, що всесвітня пандемія нарешті завершиться.

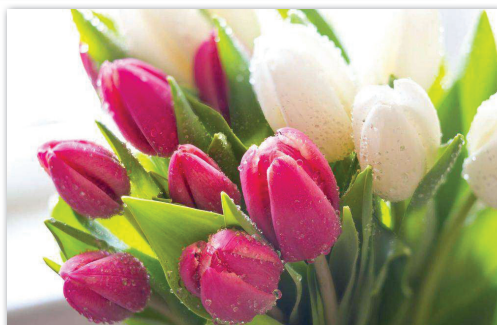
Після закриття виставки всі вироби доставлені адресатам студентської любові та їх творчого натхнення, а картина «Я стала лікаркою в період карантину» прикрашатиме приміщення Наукової бібліотеки.

Галина Полукетова,

првідна фахівчиня VII факультету з підготовки іноземних студентів

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

У березні свій ювілей святкують: сторож корпусу по вул. Трінклера, 12 **Олег Петрович Божко**, кухарка 5 розряду їдальні **Світлана Іванівна Борисова**, комендантка спортивно-оздоровчого табору «Медик» **Надія Іванівна Велика**, доцентка кафедри біологічної хімії **Світлана Андріївна Денисенко**, доцент кафедри медичної біології **Вадим Юрійович Джамєєв**, асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я **Дмитро Юрійович Дончак**, доцентка кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології **Олена Михайлівна Кривоносова**, доцент кафедри анатомії людини **Віталій Петрович Куліш**, фахівчиня з комп'ютерного дизайну **Яна Олександрівна Медведська**, доцентка кафедри медичної біології **Ірина Павлівна Мещерякова**, викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Олексій Максимович Мирошніченко**, доцент кафедри внутрішньої медицини №1 **Володимир Ілліч Молодан**, ст. інспекторка відділу кадрів **Анна Юрївна Мужецька**, доцентка кафедри клінічної фармакології та внутрішньої медицини **Валерія Данилівна Немцова**, начальник інформаційно-обчислювального центру **Руслан Марсович Нурмухаметов**, заступниця директора Наукової бібліотеки **Тетяна Борисівна Павленко**, прибиральниця службових приміщень корпусу по вул. Трінклера, 12 **Катерина Олексіївна Павлікова**, водій автотранспортних засобів служби по організації, експлуатації та ремонту автотранспорту **Олександр Володимирович Пліс**, професор кафедри хірургії №1 **Віталій Олександрович Прасол**, ст. викладачка кафедри медичної та біоорганічної хімії **Олена Валеріївна Савельєва**, провідна фахівчиня відділу з публічних закупівель **Тетяна Володимирівна Самозванова**, доцентка кафедри педіатрії №1 та неонатології **Марина Кузьмівна Уриваєва**, зав. виробництвом їдальні **Олег Георгійович Фадєєв**, провідна бухгалтерка **Тетяна Вікторівна Фесун**, ст. лаборантка кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Любов Володимирівна Цюх**, адміністратор системи групи АСУ (II кат.) **Євген Володимирович Шевцов**, асистент кафедри терапевтичної стоматології **Володимир Вікторович Шепилєв**.

АРТТерапія**«Медичний університет»**

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.**Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60****e-mail:** info@knuu.edu.ua**www.knuu.kharkov.ua**

Підписано до друку 24.03.2021. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 03/24-01.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

www.kontrast.kh.ua

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редакторка В. Захаревич**Коректорки М. Тарасенко, Є. Рубцова**